

نقش سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار محلی

(مطالعه موردی: سکونتگاه‌های شهری و روستایی منطقه عسلویه)

فرضعلی سالاری سردری^{*}، مریم بیرانوندزاده^{**}، سید دانا علیزاده^{***}

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۲/۲۰

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۰۹/۲۷

چکیده

امروزه سرمایه اجتماعی یکی از عوامل اصلی در توسعه پایدار کشورها می‌باشد و بُعد اجتماعی توسعه پایدار در مناطق مختلف بدون توجه به مشارکت و سرمایه اجتماعی آن محدوده امکان‌پذیر نمی‌باشد. هدف از پژوهش حاضر سنجش نقش سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار محلی منطقه پارس جنوبی است. که پارامترهای نظیر گروه‌ها و شبکه‌ها، اعتماد، فعالیت‌های گروهی، اطلاعات/ارتباطات و همگوئی/همبستگی اجتماعی با مطالعات کتابخانه‌ای، بازدیدهای میدانی و با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی در سکونتگاه‌های روستایی (۴ روستا) و شهری (شهر عسلویه و نخل تقی) مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل با در نظر گرفتن رابطه مستقیم بین توسعه پایدار و سرمایه اجتماعی نشان می‌دهد که، سطح سرمایه اجتماعی و مشارکت در سکونتگاه‌های روستایی نسبت به سکونتگاه‌های شهری به عنوان عامل بومی و محلی در روند توسعه منطقه پارس جنوبی بیشتر بوده است، که این قضیه در پژوهش اهداف و روند کاری توسعه پایدار منطقه بیشتر مؤثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی

سرمایه اجتماعی، پایداری اجتماعی، توسعه پایدار محلی، منطقه اقتصادی انرژی پارس جنوبی

Email: fsalari64@gmail.com

Email: Beyranvand28@gmail.com

Email: Da_alizadeh1363@yahoo.com

* کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل. (مسئول مکاتبات)

** دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری- دانشگاه شهید بهشتی تهران.

*** دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری- دانشگاه خوارزمی تهران.

مقدمه

روابط جمعی انسجام بخش میان انسان‌ها و سازمان‌ها می‌باشد. با توجه به اهمیت موضوع سرمایه اجتماعی و اثرات آن بر جنبه‌های مختلف زندگی یک جامعه، در این پژوهش نوع نگاه به مفهوم سرمایه اجتماعی یک دید توسعه‌پایدار اجتماعی بوده که سعی شده با استفاده از امر سرمایه اجتماعی موضوع توسعه پایدار در منطقه پارس جنوبی و اثرات این دو بر یکدیگر در مناطق شهری و روستایی در سطح محلی/ناحیه‌ای مورد بررسی قرار گیرد. بر این اساس سؤال تحقیق به صورت زیر ارائه می‌گردد:

وضعیت سرمایه اجتماعی در حوزه نفوذ مستقیم منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوبی از نظر میزان توان و اثرات آن در محیط‌های روستایی نسبت به فضاهای شهری چگونه است و این وضعیت تا چه حد می‌تواند در سیاست‌گذارهای توسعه پایدار محلی منطقه پارس جنوبی مؤثر باشد؟

مفهوم سرمایه اجتماعی با (ویکرد توسعه) پایدار

توسعه در مفهوم کلی خود به معنای ارتقاء سطح مادی و معنوی جامعه انسانی و ایجاد شرایط مناسب یک زندگی سالم برای تمامی افراد جامعه است. با توجه به این مفهوم توسعه در برگیرنده‌ی جنبه‌های اقتصادی- اجتماعی، سیاسی و فرهنگی است که تغییرات کمی و کیفی را شامل می‌شود و در عین حال از نظر داخلی و خارجی از مفاهیم نسبی به شمار می‌رود (Jabareen, 2006, 179-192).

مفهوم مطلوب توسعه، بهبود کیفیت زندگی همه است؛ بنابراین کوشش برای دستیابی به توسعه باید به شکلی باشد که منافع اکثریت مردم را در بر گیرد، در صورتی که بخش محدودی از جامعه از فرایند توسعه که خود یک فرایند تغییر مطلوب است بهره‌مند شوند نمی‌توان آن را توسعه نامید (Kates et al., 2005, 8-21). در تعریف توسعه با در نظر گرفتن برداشت‌های مختلف، مفاهیم اصلی آن را می‌توان مطابق شکل زیر نشان داد (شکل ۲).

شکل ۲. مفاهیم اصلی توسعه

توسعه پایدار عرصه نوینی است که هم‌زمان سیاست، فرهنگ اقتصاد، تجارت و صنعت را مورد توجه قرار می‌دهد (شکل ۱) و هم از محیط زیست و همزیستی با طبیعت و هم از حقوق برابر انسان حمایت کرده و به مسائل داخلی و بین‌المللی کشورها می‌پردازد (کشتکار قلائی و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۶). در این بین مشارکت مردم در امر توسعه پایدار از دید صاحب‌نظران، از آنچنان اهمیتی برخوردار است که گاهی توسعه را معادل مشارکت دانسته و یا مشارکت را به عنوان هدف توسعه ذکر کرده اند (Harding, 2006, 229-239).

با عنایت به مطالب ذکر شده، برای بهره‌مندی از مشارکت و پویش اجتماعی مردم، رسیدن به توسعه پایدار و مشارکتی در سایه حضور فعال و مؤثر مردم و بخش غیردولتی و ایجاد بستر مزبور لازم است، آنها را مورد تشویق و حمایت قرارداده و به عبارت دیگر توأم‌مند نمایند (ایینی و اردستانی، ۱۳۸۸، ۵۰).

شکل ۱. شاخص‌های توسعه پایدار

بانک جهانی سرمایه اجتماعی را مجموعه‌ای از نهادها، ارتباطات و قواعد می‌داند که کمیت و کیفیت تعاملات اجتماعی جامعه را شکل می‌دهند (World bank, 2006). اصطلاح سرمایه‌ی اجتماعی به سرمایه‌هایی از قبیل اعتماد اجتماعی، هنجارها، و شبکه‌هایی که مردم برای حل مشکلات عمومی ترسیم می‌کنند، گفته می‌شود. (Adam & Roncovic, 2013)

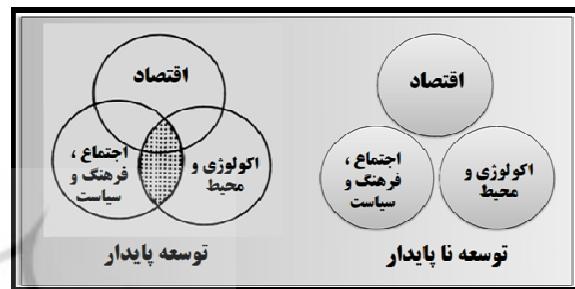
سرمایه اجتماعی با استفاده از همانندی‌ها و همسانی‌های افراد جامعه از جهات گوناگون، باعث ایجاد اعتماد متقابل می‌شود و در خدمت منافع توسعه پایدار در سطح ملی و محلی قرار می‌گیرد و بستر و فضایی ایجاد می‌کند که ضمن کاهش هزینه‌های استفاده از نیروهای انسانی، تعامل بین آنها نیز افزایش یابد.

امروزه سرمایه اجتماعی به عنوان زیر بنای توسعه پایدار، نقشی بسیار مهم‌تر از سرمایه فیزیکی و انسانی در جوامع ایفا می‌کند و شبکه‌های

مدرسه بود، مطرح کرد، سپس در سال ۱۹۶۱ جین جاکوب^۲ در اثر کلاسیک خود (مرگ و زندگی در شهرهای بزرگ آمریکایی) از این اصطلاح استفاده کرد. اما می‌توان گفت که اولین توضیح و تفسیر یکپارچه این اصطلاح توسط پیربورو^۳ در ۱۹۷۲ انجام شد. بوردیو سرمایه اجتماعی را به عنوان «مجموع منابع بالقوه و بالفعل که به عضویت در یک گروه مرتبط می‌شود، تعریف می‌کند، که هریک از اعضاء با پشتیبانی از سرمایه اجتماعی فراهم می‌کنند» (زنائی و همکاران، ۱۳۸۵، ۱۴۱-۱۳۹). تعاریف مختلف سرمایه اجتماعی از دیدگاه صاحب‌نظران در جدول (۱) نشان داده است.

با مروری بر تعاریف مختلف سرمایه اجتماعی، مفاهیم مشترک مشاهده می‌شود که در نظریه‌پردازی سرمایه اجتماعی از آن استفاده می‌شود (شکل ۳). سرمایه اجتماعی حاصل تأثیر نهادهای اجتماعی، روابط انسانی و هنجارها بر روی کمیت و کیفیت تعاملات اجتماعی، است که با حفظ منابع اقتصادی و پیشرفت و توسعه همراه می‌باشد. با وجود اهمیت سرمایه اجتماعی اما میزان توجه و اهمیت سرمایه اجتماعی در کشورهای جهان متفاوت است. برخلاف کشورهای توسعه یافته، سرمایه اجتماعی در کشورهای جهان سوم هنوز مورد توجه قرار نگرفته است. این امر در بسیاری از کشورهای در حال توسعه از جمله ایران مبهم باقی مانده است.

توسعه پایدار یکی از مفاهیمی است که در سال‌های آخر دهه ۱۹۸۰ میلادی و به ویژه پس از برگزاری کنفرانس جهانی زمین در سال ۱۹۹۲ در شهر «ریو» همواره در محافل علمی و نیز در سطح اجتماعات گوناگون مورد استفاده قرار گرفته است (Farzin & Bond, 2006, 213-235). توسعه پایدار کارکرد همزمان سه بعد اقتصاد، اجتماع و محیط زیست، تحقق جمعی اهداف ایجاد رفاه، معیشت، ریشه‌کنی فقر و برخورداری همگان از زندگی مطلوب و افزایش دامنه انتفاع نسل آتی از منابع طبیعی (توسعه پایدار) را دنبال می‌کند (شکل ۳).

شکل ۳. پایداری و ناپایداری توسعه

«سرمایه اجتماعی» برای اولین بار هانیفان^۱ که یک اصلاح‌گر امور

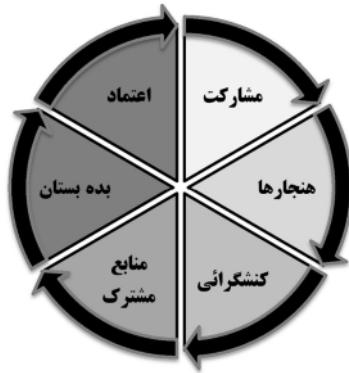
جدول ۱. تعاریف صاحب‌نظران از سرمایه اجتماعی (ماخذ: توکلی و تاجبخش، ۱۳۸۷)

صاحب‌نظران	تعاریف سرمایه اجتماعی
بلیویو، اربیلی، وید	یک شبکه‌ی ارتباطی شخصی منحصر به فرد و وابستگی نهادی ممتاز
بورتس و اسنسرانر	توانایی افراد برای منافع پایدار از طریق عضویت در شبکه‌های اجتماعی یا ساختارهای اجتماعی دیگر (Portes & Sensenbrenner, 1993, 6)
برهم، ران	بافتی از ارتباطات تعاونی میان شهروندانی که به یکدیگر برای رفع مشکلات کمک می‌کنند.
فوکویاما	توانایی افراد برای همکاری و تعاون با هم برای اهداف عمومی در گروه‌ها و سازمان‌ها
جیمز کلمن	سرمایه‌ی اجتماعی با کارکرد آن تعریف می‌شود. سرمایه‌ی اجتماعی چیزی واحد نیست بلکه انواع چیزهای گوناگونی است که همه‌ی آنها دو ویژگی مشترک دارند؛ اول، شامل جنبه‌های از یک ساخت اجتماعی هستند؛ و دوم، کش‌های معین افرادی را که در دون ساختارند، اعم از اشخاص حقیقی یا عاملان حقوقی، تسهیل می‌کنند و دستیابی به هدف‌های معین را که در نبود آن، دستنایافتی خواهد بود، امکان‌بزیر می‌سازند (Coleman, 1990, 302).
کولیر	سرمایه‌ی اجتماعی در آغاز یک دسته فرایندهای است که به تولید برونو بودهایی منجر می‌شود که حاصل کنش‌های اجتماعی است. بنابراین، سرمایه‌ی اجتماعی یک دسته کنش‌های اجتماعی است و شامل آن دسته‌های است که یا خود بادوام هستند یا بر روی آنها باید بادوام هستند، اثر می‌گذارند.

در مجموع می‌توان گفت که به طور سنتی وجود سه نوع سرمایه (طبیعی، فیزیکی و سرمایه انسانی) در کنار یکدیگر، مبنای برای توسعه و عملکرد اقتصادی فرض می‌شده است (Zhang & Hung, 2006, 198-207). ولی امروزه به این مهمن پی برده اند که توسعه هر جامعه در گرو افزایش سطح سرمایه اجتماعی سازمان‌ها و نهادهای فعال در آن است (Putnam, 1995, 65-78). از این دیدگاه، سرمایه اجتماعی جزوی تفکیک ناپذیر از مجموعه ثروت یک ملت است که در چارچوب نظریه توسعه پایدار، ایجاد و حفظ آن و غنا بخشیدن به آن برای استفاده نسل آینده، از اهدافی است که توسعه پایدار ملزم به پیگیری آن است (فیروزآبادی و همکاران، ۱۳۸۵). بنابراین با عنایت به مفهوم سرمایه اجتماعی می‌توان توسعه پایدار را غنی سازی کنش‌های اجتماعی ناشی از افزایش تمایل به مشارکت و اعتماد اجتماعی دانست. در این صورت گذر به سوی توسعه پایدار از مسیر ایجاد نهادها، تعادل‌های ارزشی، باورها و هنجارها و ساختارهای مولد و مشوق سرمایه اجتماعی امکان پذیر خواهد بود.

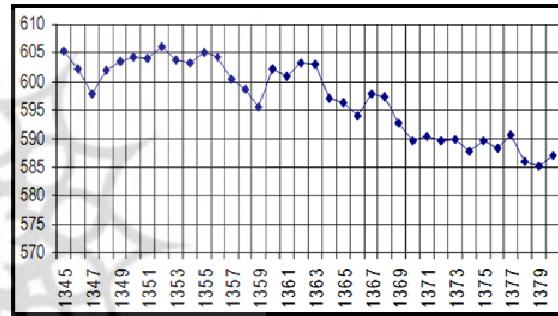
مواد و روش‌ها

رویکرد حاکم بر پژوهش توصیفی- پیمایشی، محدوده جغرافیایی مورد بررسی منطقه پارس جنوبی است، در این تحقیق با استفاده از منابع اسنادی - کتابخانه‌ای و برداشت‌های میدانی (بهمن ۱۳۸۹ تا اردیبهشت ۱۳۹۰) سعی بر این است که اولاً وضعیت توزیع جغرافیایی سرمایه اجتماعی بین مناطق شهری و نقاط روستایی منتخب در حوزه نفوذ مستقیم (پسکرانه) منطقه پارس جنوبی بررسی شود، ثانیاً تقاضا بین نقاط شهری و روستایی در ارتباط با میزان سرمایه اجتماعی برآورد شود. چهت انجام این مطالعات چهار روتاست به صورت تصادفی بر اساس گزارشات بخشداری عسلویه و دو شهر عسلویه و نخل تقی توابع شهرستان کنگان مورد مطالعه قرار گرفته‌اند ($F=6$ ، جامعه آماری مورد مطالعه ۳۷۶ نفر بوده ($N=376$) که بر اساس فرمول کوکران محاسبه شده است (فرمول ۱). شکل ۶ مدل مفهومی سنجش نقش سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار محلی در سکونتگاه‌های منطقه عسلویه نشان داده شده است.

شکل ۴. ابعاد و مفاهیم مشترک سرمایه اجتماعی

۸۰

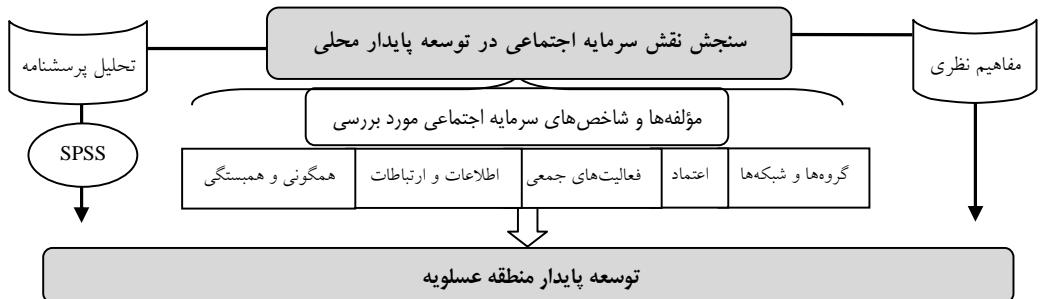

شکل ۵. میزان سرمایه اجتماعی ایران در دوره‌های مختلف
(ماخذ: سعادت، ۱۳۸۷)

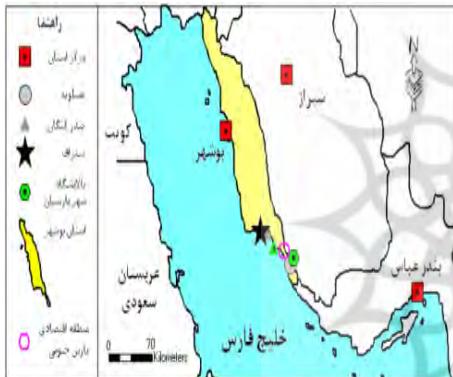
سرمایه اجتماعی در شکل ۵ نشان از یک روند نزولی خفیف بلند مدت و در حال کاهش و تحریب است. بنابراین اگر هدف توسعه پایدار است لازم است که این روند بهبود یابد. در مجموع می‌توان گفت سرمایه اجتماعی به طور کلی شامل نهادها، روابط، گرایش‌ها، ارزش‌ها و هنجارهایی است که بر رفتارها و تعاملات بین افراد حاکم است (Gratano et al., 1996, 607). به عبارت دیگر، سرمایه اجتماعی آن دسته از شبکه‌ها و هنجارهایی است که مردم را قادر به عمل جمعی می‌کند (Woolcock & Narayan, 2000).

$$n = \frac{\frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N}(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1)} = \frac{\frac{(1/96)^2 (0/5)(0/5)}{(0/05)^2}}{1 + \frac{1}{18733} \left(\frac{(1/96)^2 (0/5)(0/5)}{(0/05)^2} - 1 \right)} = 376$$

فرمول ۱. فرمول کوکران و محاسبه حجم نمونه پژوهش

شکل ۶. مدل مفهومی سنجش نقش سرمایه اجتماعی در توسعه پایدار محلی در سکونتگاه‌های منطقه عسلویه

شکل ۷. موقعیت مکانی محدوده مورد مطالعه

معرفی محدوده مورد مطالعه

منطقه اقتصادی پارس جنوبی با وسعت ۱۰ هزار هکتار در سواحل شمالی خلیج فارس در ۲۷۰ کیلومتری جنوب شهری بوشهر و ۵۷۰ کیلومتری غرب بندرعباس (شکل ۷) در شهرستان کنگان قرار دارد (بزرگ و سالاری سدری، ۱۳۸۹).

منطقه انرژی پارس جنوبی از شمال به چین خورده‌گی‌های انتهایی سلسله جبال زاگرس (نیکودل و همکاران، ۱۳۸۴، ۲) از جنوب به خلیج فارس، از غرب با شهرستان پارسیان استان هرمزگان و از شرق تا بندر سیراف محدود است (سالاری سدری، ۱۳۸۹، ۱۱). جمعیت آن طبق سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵ بیش از ۹۵۰۰۰ نفر نود و پنج هزار بوده است (جدول ۲) و شامل ۲ بخش ۵۵ دهستان و ۱۷۵ آبادی می‌باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵).

جدول ۲. موقعیت، تعداد جمعیت و تعداد خانوارهای روستاهای مورد مطالعه بخش عسلویه (ماخذ: مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵).

نقطه مورد مطالعه	تعداد جمعیت	تعداد خانوار	ارتفاع (متر)	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی
شهر عسلویه	۴۷۴۶	۸۷۵	۵	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۶-N
شهر نخل تقی	۷۸۱۸	۱۵۷۴	۵	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۶-N
اخند روستا	۲۴۹۳	۴۵۵	۴۳	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۶-N
بیدخون	۱۸۹۰	۴۶۱	۱۸۷	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۹-N
شیرینو	۱۱۶۰	۲۶۶	۵	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۷-N
عسکری	۶۲۶	۹۳	۲۵	۵۲°۴۴-E	۲۷°۲۷-N

یافته‌های تحقیق

سرمایه اجتماعی؛ ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های آن

تحلیل نتایج مؤلفه‌های مورد بررسی سرمایه اجتماعی در سکونتگاه‌های شهری و روستایی منطقه پارس جنوبی (شکل ۸ و ۹) به صورت زیر ارائه می‌گردد عبارتند از:

- گروه‌ها و شبکه‌ها

در بُعد مربوط به گروه‌ها و شبکه‌ها (سازه‌های ساختاری)، دو بحث میزان عضویت و تغییرات آن در گروه‌های رسمی و غیر رسمی و همچنین کمک به یکدیگر در موقع ضروری مطرح می‌باشد که در ارتباط با مؤلفه عضویت، نتایج بدست آمده از پرسش‌نامه‌های توزیع شده حاکی از آن است میزان عضویت در گروه‌های مختلف، در مراکز روستایی نسبت به نقاط شهری مورد مطالعه بیشتر بوده و این عضویت در مراکز روستایی بیشتر به صورت غیر رسمی (داوطلبانه) و در دو شهر عسلویه و نخل تقی بیشتر به صورت رسمی بوده است.

از نظر میزان تغییرات عضویت نسبت به سنت گذشته، اکثر افراد در روستاهای معتقد بودند که این وضعیت فرقی نکرده، هر چند با درصدی کاهش همراه بوده در صورتی که در نقاط شهری وضع حالت عکس داشته است (کمتر شده است).

- اعتماد

میزان اعتماد به افراد، گروه‌ها و سازمان‌های مختلف (سازه‌های شناختی) در بین مراکز مورد مطالعه، به عنوان یکی از مهم‌ترین پارامترهای این تحقیق مطرح بوده است. طبق نتایج یافته‌های میدانی (توزیع ۳۷۶ پرسش‌نامه) سطح اعتماد در بین ساکنان منطقه کاهش یافته بین‌گونه که این میزان در بین روستائیان به دلیل روابط خویشاوندی بیشتر و در بین ساکنان دو شهر عسلویه و نخل تقی نسبت به روستائیان کمتر و اعتماد فقط در حیطه اعتماد نهادی می‌باشد.

در این مؤلفه از سرمایه اجتماعی در تحقیق حاضر با توجه به تعدد شاخص‌های ارائه شده، سعی شده که تنها به چند شاخص توجه و در مورد سایر شاخص‌ها به نتایج ارائه شده در جدول و نمودار اکتفا شود. در زمینه میزان اعتماد به افراد به یکدیگر، در مراکز روستایی «شیرینو» و «عسکری» بیش از ۸۰ درصد نتایج و در روستای «اخند» بیش از ۶۰ بوده است، بنابراین نتایج حاکی از اعتماد بالای افراد به یکدیگر در مراکز روستایی است.

در سطح شهر عسلویه نیز بیش از ۴۱ درصد پاسخ‌های افراد و در

- اطلاعات و ارتباطات

در ارزیابی مفهوم سرمایه اجتماعی، مؤلفه منبع اطلاعات و آگاهی، به عنوان یکی از فاكتورهای کلیدی مطرح شده که در تیجه در ارتباط با این مؤلفه به عنوان منبع آگاهی از مسائل و موضوعات روزمره زندگی، درصدهای بهست آمده در سطح مراکز روستایی دارای پراکندگی زیادی در بین شاخص‌های ارائه شده است، که در دو مرکز روستایی بیدخون و اخند بیشترین درصد مربوط به شوراهای روستا و

شهر نخل تقی بیش از ۴۹ درصد افراد به یکدیگر اعتماد داشته‌اند، در این بُعد دومین شاخص مورد توجه، میزان تمایل به ایجاد روابط با گروه‌های مختلف بود که در مراکز روستایی مورد مطالعه، بیش از ۶۰ درصد پاسخ‌دهندگان خواهان ارتباط با همه افراد روستا بودند. به عبارتی برای آنها فرقی بین دوستان، اقوام و دیگران وجود نداشت. سایر افراد این مراکز در اولویت بعدی، خواهان ارتباط بیشتر با اقوام و بستگان بوده‌اند (کیانی و همکاران، ۱۳۹۲، ۲۰۵).

در سطح دو شهر مورد مطالعه تمایل به برقراری ارتباط بیشتر به سمت اقوام و بستگان بوده است و نسبت به مراکز روستایی، این درصدها دارای پراکندگی بیشتری بوده‌اند و ضعیت تغییر اعتماد نسبت به ۵ سال گذشته به عنوان شاخص بعدی، در روستاهای بیدخون، اخند و شیرینو بیشتر به سمت بدتر شدن وضع پیش رفته است این درحالی است که در سطح شهر عسلویه نیز، از نظر افراد، اوضاع بیشتر به سمت بدتر شدن پیش رفته است.

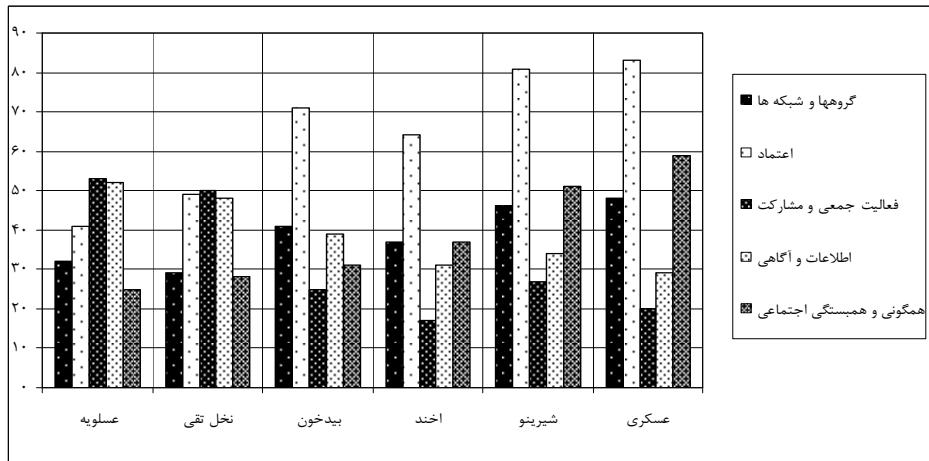
- فعالیت جمعی و مشارکت

نتایج دو شاخص میزان همکاری و میزان انتقاد از افراد در مراکز در صورت همکاری نکردن در بُعد فعالیت جمعی و همکاری مفهوم سرمایه اجتماعی مورد تحلیل و تشریح قرار گرفته که در ارتباط با شاخص میزان همکاری و مشارکت، در شهر عسلویه بیش از ۵۳ درصد پاسخ‌ها و در شهر نخل تقی بیش از ۵۰ درصد بوده، که این محور در مراکز روستایی به مراتب بیشتر از شهرهای مورد مطالعه به دست آمده است.

در شاخص میزان انتقاد از افراد به خاطر عدم مشارکت در فعالیت‌های دسته جمعی در مراکز مورد مطالعه، در چهار روستای نمونه بیش از ۵۰ درصد پاسخ‌ها در دو طیف ۱ و ۲ یعنی کم و خیلی کم قرار داشتند. در نقاط شهری منتخب نیز بر طبق نتایج به دست آمده، میزان انتقاد از افراد محلی عموماً در دو طیف ۴ و ۵ یعنی زیاد و خیلی زیاد قرار داشته، که کمترین سطح انتقاد مربوط به روستایی عسکری بوده است.

- اطلاعات و ارتباطات

در ارزیابی مفهوم سرمایه اجتماعی، مؤلفه منبع اطلاعات و آگاهی، به عنوان یکی از فاكتورهای کلیدی مطرح شده که در تیجه در ارتباط با این مؤلفه به عنوان منبع آگاهی از مسائل و موضوعات روزمره زندگی، درصدهای بهست آمده در سطح مراکز روستایی دارای پراکندگی زیادی در بین شاخص‌های ارائه شده است، که در دو مرکز روستایی بیدخون و اخند بیشترین درصد مربوط به شوراهای روستا و

شکل ۸. سرمایه اجتماعی و ابعاد آن در مراکز روستایی و شهری منطقه پارس جنوبی - عسلویه

و در مرحله بعد در طیف (۳ متوسط) قرار گرفته‌اند. در نتیجه می‌توان میزان مراودات با همسایگان در سطح روستاهای منتخب را عالی توصیف کرد. در طیف (۳ متوسط) دارای پراکندگی زیادی است.

مطابق این اطلاعات می‌توان میزان مراوده با همسایگان در سطح دو شهر نسبت به مراکز روستایی را، ناچیز عنوان کرد. شاخص امنیت به عنوان یکی دیگر از شاخص‌های سرمایه اجتماعی مورد توجه قرار گرفت در این مورد، مطابق اطلاعات به دست آمده از مراکز روستایی، بیش از ۸۰ درصد نظرات افراد در طیف‌های ۴ و ۵ بیان شده‌اند که نشان از میزان امنیت بسیار بالا در این مراکز است، در حالی که در شهرهای مورد مطالعه این درصدها پایین در حد ۳۰ درصد بیشتر زنان از احساس نامنی و ورود مردان غریبه در جامعه شهری رنج می‌برند و سهم کمتری در استفاده از فضاهای شهری دارند.

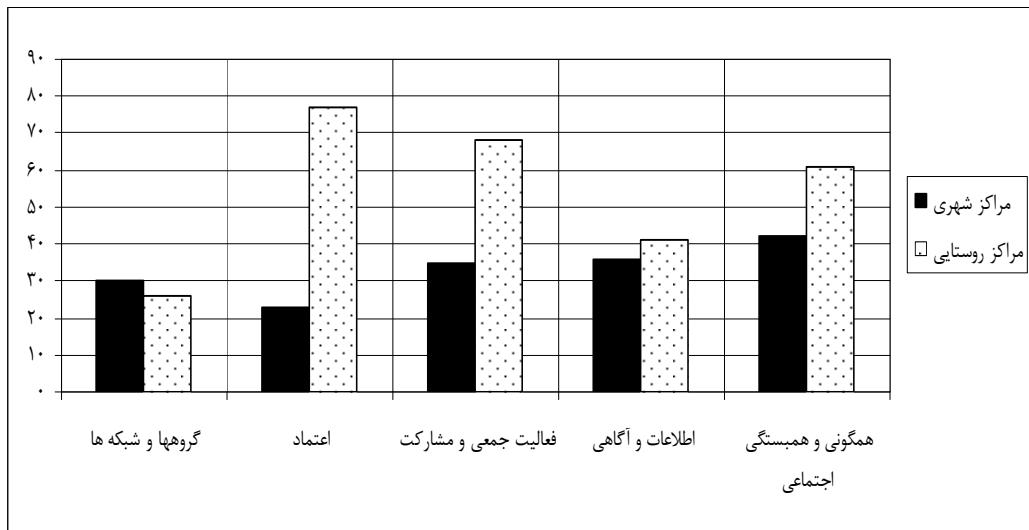
در این پژوهش پس از ورود داده‌ها به نرم‌افزار^۴ SPSS و آنالیز آماری، جهت به دست آوردن میزان همبستگی بین متغیرهای تحقیق، از روش ضربی همبستگی پیرسون استفاده شد که پس از انجام آنالیز، میزان همبستگی بین شاخص‌های مربوط به مفهوم سرمایه اجتماعی میزان همبستگی بین شاخص‌های مربوط به ابعاد اجتماعی این مراکز که نشان از ناهمگونی زیاد اجتماعی- اقتصادی در سطح این مراکز است. در حالی که در سطح شهرهای مورد مطالعه به علت وجود اقلیت‌های مختلف قومی و مذهبی، زبانی، این ناهمگونی در ابعاد مختلف اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی- مذهبی مطرح بوده است.

میزان همبستگی و سطح معناداری بین شاخص‌های سرمایه اجتماعی بدین گونه می‌باشد که، بین دو متغیر میزان احساس توانمندی و میزان کمک در موقع ضروری (فوت سرپرست، ورشکستگی در شغل

در روستای شیرینبو و اخند بیشترین درصد مربوط به شاخص بستگان و همسایگان بوده است. در سطح شهرها نیز بیشترین درصدها مربوط به ارتباطات بیرونی، نشریات محلی و رسانه‌های جمیع به‌ویژه تلویزیون بوده است.

- همگونی و همبستگی اجتماعی
موضوع همگونی و همبستگی اجتماعی (سازه‌های رابطه‌ای) به عنوان یکی از پارامترهای مهم دیگر سرمایه اجتماعی، است که به چهار مؤلفه میزان همگونی، میزان مراودات، میزان امنیت و عوامل اصلی احتلاف در مراکز، تقسیم شده است. جهت رعایت اصل اختصار، در این تحقیق فقط سه مؤلفه ابتدایی توصیف شدند.

در ارتباط با مؤلفه میزان همگونی، در سطح مراکز روستایی منتخب، ناهمگونی بیشتر مربوط به عوامل اقتصادی و اجتماعی بوده است تا فرهنگی- مذهبی. در این زمینه بیشتر نظرات اهالی روستاهای نمونه در درجات (۳، ۴ و ۵ متوسط، زیاد و خیلی زیاد) واقع شده‌اند که نشان از ناهمگونی زیاد اجتماعی- اقتصادی در سطح این مراکز است. در حالی که در سطح شهرهای مورد مطالعه به علت وجود اقلیت‌های مختلف قومی و مذهبی، زبانی، این ناهمگونی در ابعاد مختلف اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی- مذهبی مطرح بوده است. در زمینه مؤلفه میزان مراودات، اکثر روستائیان اظهار داشته‌اند که با همسایگان خود مراوده و رفت‌آمد زیادی دارند به‌طوری که بیشتر درصدهای مربوط به این مراکز در دو طیف (۴ و ۵ زیاد و خیلی زیاد)

شکل ۹. تفاوت‌های شهر و روستا در ارتباط با میزان سرمایه اجتماعی در منطقه پارس جنوبی - عسلویه

شاخص‌ها فقط در سطح روستاهای مورد مطالعه و به صورت ۰/۵ به دست آمد و نشان از افزایش رضایت از زندگی در نتیجه افزایش میزان اعتماد به افراد طایفه است.

نتیجه‌گیری

در جهت به کارگیری مشارکت و سرمایه اجتماعی در روند توسعه پایدار مناطق، بررسی و تحلیل بُعد اجتماعی توسعه پایدار ضروری می‌باشد. در یک کشور فرایند توسعه با اتکا به ساختارها و نهادهای اجتماعی، عمیقتر و پایدارتر خواهد بود و می‌توان توسعه را با کنش‌های اجتماعی ناشی از افزایش تمایل به مشارکت و اعتماد اجتماعی غنی‌سازی نمود.

تحلیل نتایج نشان می‌دهد که، سطح سرمایه اجتماعی و مشارکت در سکونتگاه‌های روستایی ۴ روستای مورد مطالعه (روستای بیدخون، اخند، شیرینو و عسکری؛ سطح سرمایه اجتماعی به ترتیب در حد خیلی بالا، بالا، بالا و خیلی بالا) نسبت به سکونتگاه‌های شهری (دو شهر عسلویه و نخل تقی = در حد متوسط) در روند توسعه پایدار منطقه پارس جنوبی بیشتر بوده است، که این قضیه در میان قومیت‌ها و شرکت‌هایی که به صورت استانی فعالیت می‌نمایند در پژوهش اهداف و روند کاری شرکت‌ها بیشتر مؤثر می‌باشد. یافته‌های پژوهش با در نظر گرفتن رابطه مستقیم بین توسعه پایدار منطقه‌ای و

و موارد دیگر) همبستگی در روستای شیرینو در سطح ۱/۰ درصد و در روستای عسکری و اخند در سطح ۰/۵ درصد $p < 0/05$ با ضریب همبستگی ۰/۳۹۷ رابطه معنا داری وجود دارد بدین‌گونه که با افزایش میزان احساس توانمندی افراد، میزان کمک به هم‌ محلی‌ها در موقع ضروری افزایش می‌یابد.

بین دو شاخص میزان اعتماد به افراد طایفه و میزان اعتماد به افراد محل به جز روستای بیدخون و شهرهای عسلویه و نخل تقی، در همه مراکز دیگر رابطه قوی در سطح $p < 0/01$ درصد به دست آمده که حاکی از این است که با افزایش میزان اعتماد به افراد طایفه، میزان اعتماد به افراد محل به طور چشم‌گیری افزایش یافته است. به علاوه بین میزان اعتماد به افراد طایفه و میزان اعتماد کلی نیز به جز روستای بیدخون و شهرهای مورد مطالعه در سایر مراکز مورد مطالعه رابطه معنادار قوی در سطح ۱/۰ درصد به دست آمد که خود نشانگر اهمیت شاخص میزان اعتماد به افراد طایفه است.

در ارتباط با دو شاخص میزان اعتماد به افراد محل و میزان اعتماد سراسری سطح معناداری در روستای شیرینو و عسکری در سطح $p < 0/05$ و در اخند و بیدخون به صورت ۱/۰ درصد به دست آمد که هر چه میزان اعتماد به افراد محل بیشتر شده به همان اندازه میزان اعتماد کلی نیز افزایش یافته است.

آخرین شاخص‌های تحلیل شده میان دو متغیر میزان اعتماد به افراد طایفه و میزان رضایت از زندگی بوده‌اند که میزان همبستگی بین این

جدول ۳. میزان همبستگی بین شاخص‌ها و ابعاد سرمایه اجتماعی در مراکز شهری و روستایی منطقه عسلویه^۵

شاخص‌ها	مراکز روستایی						مراکز شهری					
	Shirino		بیدخون		عسکری		اخذ		عسلویه		نخل تی	
	سطح معناداری %	ضریب %										
	.۰/۰۵	.۰/۳۶۹	-	-	.۰/۰۵	-۰/۳۹۲	سطح معناداری %	ضریب %	سطح معناداری %	ضریب %	سطح معناداری %	ضریب %
اعتماد سراسری- میزان عضویت	.۰/۰۵	-۰/۳۶۲	-	-	.۰/۰۱	-۰/۵۸۳	-	-	-	-	-	-
میزان توانمندی- تمایل به کمک	-	-	-	-	.۰/۰۵	.۰/۳۸۴	.۰/۰۱	-۰/۶۱۵	-	-	-	-
جنس- تمایل به کمک	.۰/۰۱	.۰/۵۹۴	.۰/۰۵	.۰/۴۱۵	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۰۳	.۰/۰۵	.۰/۴۱۷	-	-
میزان توانمندی- میزان همیاری	.۰/۰۱	.۰/۵۰۰	.۰/۰۱	.۰/۶۳۴	-	-	.۰/۰۵	.۰/۳۹۷	-	-	-	-
اعتماد به طایفه- اعتماد محلی	.۰/۰۵	.۰/۳۷۰	.۰/۰۱	.۰/۵۰۹	-	-	.۰/۰۱	.۰/۴۷۲	-	-	.۰/۰۱	.۰/۵۲۰
اعتماد سراسری- اعتماد محلی	.۰/۰۵	.۰/۳۸۰	-	-	.۰/۰۵	.۰/۳۹۵	.۰/۰۵	.۰/۴۱۲	-	-	-	-
اعتماد محلی- میزان همکاری	.۰/۰۵	.۰/۳۹۳	-	-	-	-	-	-	-	.۰/۰۱	.۰/۶۳۰	-
اعتماد محلی- میزان مراوده	-	-	.۰/۰۱	.۰/۴۹۷	-	-	.۰/۰۱	.۰/۵۱۵	.۰/۰۵	.۰/۴۹۹	.۰/۰۱	.۰/۵۲۰
میزان امنیت- اعتماد محلی	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۶۲	-
ضریب به منافع- اعتماد محلی	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۰۰	-	-	-	-	-	.۰/۰۱	-۰/۵۶۹	-
میزان درآمد- ضریب به منافع	.۰/۰۱	.۰/۵۶۸	.۰/۰۱	.۰/۶۴۵	-	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۲۲	-	-	-
اعتماد سراسری- اعتماد به طایفه	.۰/۰۵	.۰/۳۸۴	-	-	.۰/۰۵	.۰/۳۷۵	.۰/۰۱	.۰/۷۶۳	-	-	.۰/۰۱	.۰/۴۸۴
میزان همکاری- اعتماد به طایفه	.۰/۰۱	.۰/۷۳۶	.۰/۰۵	.۰/۴۳۸	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۲۱	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۳۹
میزان مراوده- اعتماد به طایفه	-	-	-	-	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۱۸	-	-	.۰/۰۱	.۰/۶۰۳
میزان خوشیختی- اعتماد به طایفه	.۰/۰۱	.۰/۶۵۱	.۰/۰۵	.۰/۴۲۹	.۰/۰۵	.۰/۴۵۲	.۰/۰۵	.۰/۳۹۷	.۰/۰۵	.۰/۴۱۴	.۰/۰۵	.۰/۴۱۶
میزان مراوده- اعتماد سراسری	.۰/۰۱	.۰/۶۷۴	-	-	-	-	.۰/۰۱	.۰/۵۲۰	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۳۸
میزان سرواد- اعتماد به شورا	-	-	-	-	-	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۴۱	-	-	-
میزان مراوده- میزان مشارکت	.۰/۰۵	.۰/۴۴۷	.۰/۰۱	.۰/۵۰۷	-	-	.۰/۰۱	.۰/۵۶۸	-	-	.۰/۰۵	.۰/۴۳۷

ادامه جدول ۳. میزان همبستگی بین شاخص‌ها و ابعاد سرمایه اجتماعی در مراکز شهری و روستایی منطقه عسلویه^۵

۰/۰۱	۰/۵۴۱	۰/۰۵	۰/۳۶۷	-	-	-	-	-	-	۰/۰۵	۰/۴۶۶	میزان انتقاد- میزان همکاری
۰/۰۱	۰/۵۱۶	-	-	-	-	۰/۰۵	۰/۳۸۵	-	-	-	-	میزان مراوده- میزان همکاری
-	-	۰/۰۵	۰/۴۳۸	-	-	-	-	-	-	۰/۰۱	۰/۵۹۰	میزان امنیت- میزان مراوده
-	-	-	-	-	-	۰/۰۵	۰/۳۸۷	-	-	۰/۰۵	۰/۳۸۵	جنس- میزان مراوده
-	-	-	-	-	-	۰/۰۱	-۰/۶۹۰	-	-	۰/۰۵	-۰/۳۷۵	میزان توانمندی- میزان مراوده
۰/۰۵	-۰/۳۹۴	۰/۰۵	-۰/۴۵۰	-	-	۰/۰۵	۰/۴۱۳	-	-	۰/۰۵	۰/۴۰۵	میزان خوشبختی- میزان مراوده
۰/۰۵	-۰/۳۹۴	۰/۰۵	-۰/۴۵۰	-	-	۰/۰۵	-۰/۴۱۱	-	-	۰/۰۱	-۰/۵۶۹	میزان توانمندی- میزان خوشبختی

یافته است.

- یکی از اثرات متفاوت سرمایه اجتماعی در محیط‌های روستایی نسبت به مراکز شهری، تأثیر آن در میزان همکاری و مشارکت در این مراکز است، که در سطح مراکز شهری، همکاری و مشارکت به نسبت کمتر از مراکز روستایی بوده است.

- در سطح مراکز روستایی هنوز هم روابط و مراودات رودرو به عنوان مهم‌ترین منبع آگاهی از موضوعات روزمره زندگی محسوب می‌شوند، در صورتی که در مراکز شهری رسانه‌های جمعی برای این گونه مراودات نگذاشته‌اند که خود این امر در میزان افزایش یا کاهش همبستگی اجتماعی و در نتیجه سرمایه اجتماعی تأثیرات زیادی داشته است.

- در زمینه کمک در موقع ضروری، در بین مراکز روستایی نوع کمک بیشتر به صورت نیروی انسانی بوده تا مالی، در صورتی که در مراکز شهری حالت عکس وجود داشته که این امر نیز در ایجاد گرسنگی‌های اجتماعی در مراکز شهری تأثیر سوپرداشته است.

- نوع سرمایه اجتماعی در محیط‌های روستایی تماماً به صورت سنتی و غیر رسمی است و میزان سرمایه اجتماعی در ابعاد مدرن و رسمی آن در این مراکز خیلی پایین است، در حالی که مراکز شهری در هر دو نوع از مفهوم سرمایه اجتماعی ضعیف هستند.

- میزان و سطح سرمایه اجتماعی در ابعاد مختلف آن، در محیط‌های

سرمایه اجتماعی محلی و اثرات آن نشان می‌دهد که هر چند میزان مشارکت مردم در طرح‌های صنعتی در حد مطلوب بوده است، اما توسعه اجتماعی و توسعه اقتصادی در منطقه برابر نبوده و در بعد سرمایه اجتماعی در سطح محلی سکونتگاه‌های روستایی و شهرها آسیب‌های زیادی مانند بر هم زدن نسبت جنسی و تعادل گروه‌های اجتماعی، انفکاک اجتماعی، انقطاع فرهنگی و تاریخی و تخریب روابط اجتماعی وارد شده است. به طور کلی نتایج حاصل از پژوهش حاضر به شرح ذیل می‌باشد.

- با افزایش میزان احساس توانمندی مردم، میزان تمایل به کمک در موقع بحرانی و ضروری افزایش پیدا می‌کند، این رابطه معنادار عموماً در مراکز با درآمد بالا و متوسط به دست آمده است.

- با افزایش میزان اعتماد به افراد طایفه، میزان اعتماد به افراد محلی نیز افزایش می‌یابد، این دو شاخص دارای رابطه معناداری قوی بوده‌اند. به علاوه با بالا رفتن میزان اعتماد به طایفه، سطح اعتماد سراسری نیز افزایش پیدا کرده است.

- میزان همکاری در کارهای دسته‌جمعی محلی تحت تأثیر میزان افزایش اعتماد به افراد محل، افزایش یافته است. همچنین با افزایش این اعتماد، میزان مراوده با همسایگان نیز افزایش داشته است.

- با افزایش مراوده، میزان همکاری در کارهای دسته‌جمعی، میزان امنیت و میزان احساس رضایت از زندگی به طور چشم‌گیری افزایش

روستایی نسبت به مراکز شهری بالاتر است، بر این اساس مشارکت و همکاری آنان در روند توسعه منطقه بیشتر تأثیر گذار می‌باشد.
- مطابق نتایج بدست آمده، میزان همکاری و مشارکت در بین مراکز روستایی در سطح بسیار بالایی بوده است که می‌توان از این امر در جهت ایجاد تعاونی‌ها، انجمن‌ها و فعالیت‌های اشتراکی مختلف، به عنوان یک اهرم توسعه در سطح منطقه (محلی)، استفاده نمود.

پی‌نوشت‌ها

۹. کیانی، اکبر؛ بزی، خدارحم؛ سالاری سردری، فرضعلی. (۱۳۹۲). اولویت‌سنجی تعیین راهبردهای توسعه فضاهای عمومی شهر عسلویه با استفاده از مدل فرایند تحلیل شبکه (ANP)، *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، ۲۸(۱۱۱)، ۱۹۵-۲۱۰.
۱۰. مرکز آمار ایران. (۱۳۸۵). سرشماری عمومی نفوس و مسکن. شهرستان کنگان.
۱۱. نیکودل، محمدضراء؛ یثربی، شهاب الدین؛ و شش پری، مرتضی. (۱۳۸۴). زمین‌شناسی مهندسی منطقه عسلویه، بیست و یکمین گردهمائی علوم زمین‌شناسی سازمان، زمین‌شناسی، تهران، ۹، ۳۱۹-۳۳۴. بازیابی ۳۰ آبان ۱۳۸۴ از http://www.gsi.ir/General/Lang_fa/Page_25/LocationId_30.
12. Adam, F., & Roncevic, B. (2003). Social capital: recent debates and research trends. *Social Science Information*, 42(21), 55-183.
13. Coleman, J. (1988). Social capital in the creation of human capital. *American Journal of Sociology*, University of Chicago Press, 94(3), 95-120.
14. Farzin, Y. H., & Bond, C.A. (2006). Democracy and environment quality. *Journal of Development Economics*, 81 (1), 213-235.
15. Gratano, J., Inglehart, R., & Leblang, D. (1996). Cultural Values, stable Democracy, and Economic Development: Theory, Hypotheses, and Some Empirical Tests. *American Journal of Political Science*, 53 (4), 69-105.
16. Harding, R. (2006). Ecologically Sustainable Development: Origins, Implementation and Challenges, Elsiver. *Journal of Desalination*, 187 (1-3), 229-239.
17. Jabareen, Y. (2008). A new conceptual framework for sustainable development. *Journal of Environment, Development and Sustainability*, 10 (2), 179-192.
18. Kates, R., Parris, T.M., & Leiserowitz, A.A. (2005). What is sustainable development? Goals, Indicators, Values, and Practices. *Environment* (Washington DC), 47(3), 8-21.
19. Portes, A., & Sensenbrenner, J. (1993). Embeddedness and immigration: notes on the social determinants of economic action. *American Journal of Sociology*, 98 (6), 1320-1350.
20. Putnam, R. D. (1995). Bowling alone: America declining Social Capital. *Journal of Democracy*, 6(1), 65-78.
21. Woolcock, M., & Narayan, D. (2000). Social capital: implications for development theory, research, and policy. *The World Bank Research Observer*, newyork, 15(2), 225-249.

1.Hanifan

2.Bourdieu

3.Jacobs

4.Statistical Package for Social Science

۵. نتایج پرسش‌نامه و تحلیل آن با نرم افزار spss

فهرست مراجع

۱. آیینی، محمد؛ و اردستانی، زهرا السادات. (۱۳۸۸). هرم بازآفرینی و مشارکت مردم، معیار ارزیابی برنامه‌های توسعه درون‌زای شهری، نشریه هویت شهر، ۵(۳)، ۴۷-۵۸.
۲. بزی، خدارحم؛ و سالاری سردری، فرضعلی. (۱۳۸۹). ارزیابی و برنامه‌ریزی گردشگری صنعتی در منطقه پارس جنوبی، *فصلنامه علمی و پژوهشی میراث و گردشگری*، مرکز گردشگری علمی-فرهنگی دانشجویان ایران، ۱(۳)، ۲۳-۲۶.
۳. توکلی، مرتضی؛ و تاجبخش، کاظم. (۱۳۸۷). بررسی و تحلیل میزان سرمایه اجتماعی در مناطق شهری و روستایی مرزی سیستان، *فصلنامه روستا و توسعه*، ۱۱(۲)، ۱۴۳-۱۶۲.
۴. رانتی، محسن؛ عmad زاده، مصطفی؛ و مویدفر، رزیتا. (۱۳۸۵). سرمایه اجتماعی و رشد اقتصادی: ارائه یک الگوی نظری، *مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان*، ۲(۲)، ۱۵۸-۱۶۳.
۵. سالاری سردری، فرضعلی. (۱۳۸۹). ارزیابی قابلیت دسترسی و کاربرد بهینه‌فاضهای عمومی در شهر ساحلی عسلویه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه ملی زابل، زابل.
۶. سعادت، رحمان. (۱۳۸۷). برآورد روند سرمایه اجتماعی در ایران (با استفاده از روش فازی)، *فصلنامه تحقیقات اقتصادی*، ۴(۳)، ۴۱-۵۶.
۷. فیروز آبادی، سید احمد؛ و حسین، ایمانی جاجرمی. (۱۳۸۵). سرمایه اجتماعی و توسعه اقتصادی-اجتماعی در شهر تهران، *فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی*، ۶(۲۳)، ۱۹۷-۲۲۴.
۸. کشتکار قلاتی، احمدضراء؛ انصاری، مجتبی؛ و سجاد، نازی دیزجی. (۱۳۸۹). توسعه سامانه با مبنی بر اساس معیارهای توسعه پایدار در ایران، نشریه هویت شهر، ۴(۵)، ۱۵-۲۸.

22. Worldbank. (2001). National Statistics, Social Capital a review of the literature, 18(4), 45, Retrieved October 2001, from <http://www.worldbank.org/poverty/scapital/index.htm> /newyork and from <http://www.ons.gov.uk/ons/.../social-capital...social-capital.../social-capital--a-review-of-the-literature>.

23. Zhang, Q., & Fung, H.G. (2006), China's social capital and financial performance of private enterprises. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, United Kingdom Howard House Wagon Lane, 13(2), 198-207.

Comparative Evaluation of the Role of Social Capital in Regional Sustainable Development

(Case Study: Urban and Rural Settlements in South Pars Assalouyeh)

Farzali Salari Sardari*, M.A. Geography and urban Planning, University of Zabol, Iran.

Maryam Beyranvandzadeh, Ph.D. Student, Geography & Urban Planning Shahid Beheshti University.

Dana Alizadeh, Ph.D. Student, Geography & Urban Planning Kharazmi University.

Abstract

Applying for participation and social capital in the process of sustainable development, review and analyze the social dimension of sustainable development is essential. Development process in a country relying on social structures and institutions will be deeper. To develop a process by which the initial conditions of backwardness and underdevelopment of the various communities through developmental stages more or less the same and sustain the quality and quantity changes will become developed societies, when it comes to concept development in economic phenomena, and the social sector as a key component of sustainable development, less attention will be. The social dimension of sustainable development in different regions, regardless of the scope of participation and social capital may not be. Social capital similarity and homology with the use community in various ways, because the spirit of mutual trust and serve the interests of sustainable development into national and local level be. And the substrate and creates an atmosphere that using the lower cost of manpower, interaction between them also increase. Development process in a country relying on social structures and institutions, will be deeper and more lasting, can develop with social interactions due to increased participation and social trust tend to be rich, building. This study looked at the concept of social capital will develop a sustainable community that try using the social capital in sustainable development of South Pars region and the effects on each other in both urban and rural areas at local level / area Be examined. On this basis, to review the status of social capital in South Pars Special Economic Energy Zone areas directly influences the amount of power and its effects on rural and urban settlements have been paid. Assess the role of social capital in local sustainable development of South Pars parameters such groups and networks, the trust level - group, information / communication and assimilation /social solidarity using analytical descriptive in rural settlements (4villages), and urban.

Considering the various aspects of environmental, economic, social sustainable development, in order to operate and measure of social stability in the transition to sustainable development Parameters such as social capital, participation, security, health, education, equality, identity, cultural - entertainment is considered and examined, In this research using the study library of a documents, field visits with a descriptive approach - a survey of theoretical debates. Sustainable development and analysis of social and cultural capital in formation of social capital in rural and urban settlements and the city of Nakhl Taghi and Assaluyeh. Provincial company in South Pars, after a decade of work has been paid. research findings with regard to the direct relationship between sustainable development and social capita, Although the turnout is desirable in the industrial design But not the broader social, economic development in the region Social capital in rural and urban settlements at the local level, a lot of damage Disrupt the balance of social groups such as sex ratio and to separate social, cultural and historical discontinuity and destruction of social relationships are entered.

Keyword: Sustainable development, Social stability, Social capital, The South Pars Economic Energy Zone

* Corresponding Author: Email: fsalari64@gmail.com